

Anul VI, numărul 1 (12?), începută în decembrie 2009 - terminată în aprilie 2010

GREFIERU'

SING
ȘCOALA
NATIONALĂ DE GREFIERI
In serviciul justiției

Revista de criză

Alerg.

Astăzi începe!

De fapt - constat privind prin ușa întredeschisă - a început deja. Cadranul ceasului mă informează laconic: ai întârziat 5 minute! Și acum ce faci? Să intru, să nu intru? Oare minutele sunt dintre acelea academice? Și dacă nu sunt? Îmi alung dilemele și mă subordonez imperativului: trebuie să-mi ocup locul în sală! Pornesc, am grijă să o fac cu dreptul și, în cele din urmă, ajung în balconul aulei. Misiune îndeplinită!

Din locul în care mă aflu mă bucur de o bună perspectivă. Observ că la parter nu mai sunt locuri libere. Aula e plină. De emoții.

Gazdele binevoitoare ne prezintă obiceiurile casei. Blândețea lor îmi domolește pulsul.

Ce va fi? Nu știu prea bine. Aflu că în următoarele luni vom învăța o mulțime de lucruri. Îmi rețin atenția referirile la dactilografierea prin metoda oarbă. Ce ar putea însemna? N-am mai scris niciodată cu ochii închiși! Mă lămuresc îndată, nu cu ochii, deloc cu ochii, ci cu degetele se dactilografiază. Cu toate! Voi reuși vreodată? În orice caz, am o vagă senzație că intuiesc etimologia și forma corectă a cuvântului: *tactilografie*, scrierea pe pipăite.

Caut să mă incurajez și-mi vine în minte, ca un colac de salvare, pianina bunicii. Prin exercițiu asiduu putusem să depășesc o problemă de comunicare: *fiu*, într-o vreme un gen muzical în înțelegerea mea, avea pentru spectatorii mei ocazionali - rude venite în vizită - o conotație exclusiv sportivă. Ei bine da, recunosc, mă despărțeau ani lumină de genul lui Mozart... Însă, exersând un timp, reușisem să nu mai stărnesc celor dispuși să mă asculte executând ușoare bucăți muzicale interesul pentru practicarea jogging-ului. Eh, alte vremuri, eram minor și încăpățânat. Rectific, perseverent... O idee nu tocmai fericită mă îndeamnă să realizez un control inopinat: îmi pun degetele mâinilor în mișcare și constat că sunt descurajant de amortite. E clar, deși, calendaristic, am depășit echinoctiul de toamnă, pentru mine nopțile vor fi din ce în ce mai scurte. Cred totuși că mă voi descurca. În definitiv voi cânta din nou, doar că o voi face după un alt fel de partitură și pe o claviatură ... cum să-i spun ... aaaa, modernă. Pulsul mi se domolește pentru a doua oară.

Jos, la parter, se întâmplă ceva. A sosit clipa în care tradiția urmează a fi perpetuată. Stafeta este predată colegei care s-a situat pe primul loc printre cei admiși la SNG. Va trebui să susțină un discurs. Nu-mi era cunoscut obiceiul. Nici colegei. Nu a avut timp să pregătească discursul. Am o bruscă revelație: cel care a afirmat că a greși e omenește a fost cu certitudine un înțelept. În consecință, încetez să-mi mai reproșez erorile comise la examenul de admitere.

Colega se îndreaptă către partea din față a aulei. Timpul se diluează și percepe situația ca fiind punctul culminant al festivității. Deși e evident faptul că postura în care se află e o premieră pentru ea, momentul este unul reușit. Am sentimentul că, înaintea noastră a celorlalți cursanți, a susținut prima testare la SNG. Bravo Dana, notă maximă! Simt nevoia să o aplaud. O fac, în surdina. Râsufflu ușurat și pulsul mi se domolește iarăși.

Festivitatea de deschidere a anului școlar 2009-2010 se încheie. E timpul să pornim la drum. Mă pun în mișcare încercând să fiu atent la fiecare pas pe care-l fac. Văd cu ochii minții titlul unei producții cinematografice optimiste: *Back to the Future*. Deloc întâmplător. Păi da, m-am întors la școală și, în același timp, am pășit înainte.

Ionuț

De pe retină, tele- grafic, prima clipă

Despre rigoare

Profesor Univ. Dr. Marilena Uliescu

Acest cuvânt, „rigoare”, poate avea mai multe conotații și poate să fie ridicat chiar la nivelul de concept.

O primă accepțiune a termenului „rigoare” (în latină *rigor* – *rigoris*) poate fi aceea de asprime, severitate, strictețe, intransigență într-un limbaj profan, nespecializat. Dar, rigoarea poate să fie ridicată la nivel de principii severe, cu alte cuvinte, rigurozitate, ori poate avea înțelesul de exactitate, precizie.

În alt sens, termenul „rigorism” reprezintă o concepție etică promovată de Kant, care opune în mod rigid normele morale necesităților fizice și spirituale. În alți termeni, o severitate extremă în stabilirea, în interpretarea sau în aplicarea normelor morale, austeritate. În același sens se poate avea în vedere, pentru definirea noțiunii, o metodă de mare subtilitate și exactitate.

Rigoarea în limbajul juridic poate să semnifice calitatea logică de verticalitate și de probitate, justețea gândirii care concură la forța demonstrativă a unui argument.

Rigoarea legii, exprimată sintetic prin *Dura lex sed lex*, *Summum jus, summa injuria* presupune inflexibilitate, precizie în edictarea legilor.

În opera de justiție, ce se realizează cu concursul tuturor profesiilor juridice, reperate sunt date, de rigoarea redactării tuturor actelor normative, adeseori confuze sau chiar incorect redactate în limba română și mai ales de terminologia juridică uneori impropriu folosită.

Din alt punct de vedere, instanțele judecătorești trebuie să dea dovadă de spirit de exigență, fără indulgență sau slăbiciune, în interpretarea și aplicarea dreptului.

În contextul integrării europene, în care judecătorul național este primul judecător european, toate aceste derapaje ale legislației naționale conduc, în primul rând, la o practică neunitară și la încălcarea ordinii juridice comunitare.

În interpretarea și aplicarea dreptului, respectarea riguroasă a eticii și deontologiei profesionale a grefierilor poate fi socotită o piesă importantă în angrenajul complexe, dar riguroasei organizări a justiției. Rigoarea, inflexibilitatea ori severitatea, puterea „implacabilă” a justiției trebuie să aibă în vedere că aceasta este un serviciu public, în slujba oamenilor și că trebuie găsit un echilibru riguros între strictețe, intransigență, exactitate și toleranță, tradus poate prin umanitate.

Să ne amintim că latinii au definit dreptul ca fiind „*Ars boni et aequi*”.

Poveste adevărată

Dimineață frumoasă de sfârșit de septembrie 2002. Noi, oamenii Școlii (vreo 4-5 la număr) discutăm în secretariat despre concursul de admitere care tocmai s-a sfârșit. Toți respirăm ușurați că a mers bine și s-a intrat cu o medie destul de bună. Contestații au fost foarte puține. Sunt speranțe să avem cursanți buni!

Deodată, pe ușă intră o domnișoară cu o floare în mână; cine să fie?

- Sunt o candidată picată la concursul de admitere...

Fetele cad brusc; ce vrea oare? Nu știe că s-a terminat și termenul pentru contestații? De ce să fi venit?

- Nu vreau să cer nimic; am venit special de la Craiova să vă felicit pentru organizarea concursului! Este primul concurs din viața mea, și, credeți-mă, am participat la destule, la care mi s-au dat exact notele pe care mi le-am calculat, pe barem. Am fost la concursuri, organizate de alte instituții, la care intervențiile începeau de la portar...

Fetele se destind... se luminează...

- Pentru asta v-am adus o floare... Am picat, dar voi încerca până am să intru!

Epilog

Și a intrat, peste mai mulți ani, după ce a absolvit și facultatea de drept. Acum este grefier cu studii superioare juridice.

La câteva luni după repartiție, s-a întors la școală. Ne-a spus că e fericită că a absolvit Școala Națională de Grefieri. Și, chiar dacă în instanță nu este totul așa cum a sperat, ei sunt cei care vor încerca să aducă schimbări benefice.

FILE DIN JURNALUL UNUI GREFIER

Vineri, 21 Iunie 2001: "Gaudeamus igitur!" Astăzi a avut loc festivitatea de absolvire, ziua pe care am așteptat-o cu toții patru ani... A sosit, dar bucuria așteptării a fost înlocuită brusc de neliniște și incertitudine. Peste tot întrebarea: "Și, ce voi face?" "INM", "INM", "INM", "Jurist", "INM", "E un post de grefier la Măcin", "Jurist", "INM", "Grefier?", "Cum?", "Ioana cea mai conștiincioasă din grupă, nu vrea la INM?", "Grefier?"

..

Marti, 07 Septembrie 2001: S-au afișat rezultatele la INM. Nu a fost să fie... Notă mică... La urma urmei, a fost doar pentru experiență; nici nu mă așteptam să iasă din prima.

..

Luni, 01 Septembrie 2002: Sunt profesor de cultură civică... A trecut mai bine de un an și nici măcar un post de jurist...

..

Luni, 08 Septembrie 2004: Ziua rezultatului. Am fost atât de aproape, 73 de puncte... La anul sigur intru. Trebuie!!! De bine de rău am un post călduț de jurist.

..

Sâmbătă, 03 Iunie 2005: Am accesat site-ul CSM și am descoperit ceva nou: SNG. SNG? Nu știam de asta... Mi-am amintit de ziua absolvirii, de Ioana, cea cu notele cele mai mari din grupă care vroia să fie grefier. Ce s-a întâmplat cu ea oare? Probabil acum e un grefier cu experiență, cu un salariu bun și împlinită profesional.

Aș putea să mă înscriu și la SNG. Dacă nu intru la INM poate SNG... Ei, dar anul acesta iau la INM! Nu uita de autosugestie.

..

Miercuri, 15 Septembrie 2009: Am luat la SNG. Mi-am amintit iar de Ioana... De ce nu am făcut pasul acesta acum 4 ani? Aș fi fost departe acum... Ei, dar ce rost au toate acestea. Acum sunt cursant SNG. Mai bine mai târziu decât niciodată.

..

Vineri, 14 Aprilie 2010: Am reușit! Am prins repartiție la Constanța. Au trecut 6 luni; 6 luni la SNG... Voi scrie într-o zi zece pagini despre cele 6 luni... Acum am treabă! Trebuie să mă pregătesc pentru noul loc de muncă.

..

Duminică, 21 Aprilie 2012: Mă simt împlinită profesional! Da, pentru prima dată în viață am sentimentul acesta. Am primit mult mai mult decât mă așteptam de la profesia de grefier.

Florentina

ALEGEREA

E greu să alegi când ești foarte tânăr, dar cu siguranță este mult mai dificil să schimbi direcția mai târziu. Dar poate atunci te-ai maturizat cu adevărat, când speranțele, demult îngropate, renasc, și nu mai stai în așteptare, visând, ci începi să trudești pentru ele. Nu e suficient să-ți dorești să faci ceva, e nevoie de mai mult, e nevoie de sacrificiu. Și cu atât reușita este mai importantă cu cât lupta pentru ea a fost mai aprigă.

Așa cum omul evoluează prin și odată cu etapele vieții sale: pruncie, copilărie, adolescență, tinerețe, maturitate, bătrânețe, și fiecare treaptă își are rostul ei, făurindu-se picătură cu picătură un caracter, tot așa ar trebui clădită o carieră profesională - de jos în sus. Și ai această revelație abia după ce, necopt fiind, încerci să deschizi porți, poate prea înalte pentru tine, iar atunci când s-au închis zgomotos în spate, ai fost mai dispus să renunți decât să bați la o altă ușă, pe măsura ta.

Nu e ușor să pătrunzi direct, poate uneori fără a avea reprezentarea urmărilor faptelor tale, în riscurile unui domeniu atât de amplu, de profund, de complex cum este cel juridic, și mai dificil este ca, odată ajuns, să poți hotărî într-un fel sau altul, într-o măsură mai mică sau mai mare, soarta unor semeni. Nu sunt mulți aceia care pot reuși și mai mare este virtutea să poți!

Nu oricând, nu oricum și nu oriunde trebuie să începi. Atunci când nu mai ai îndoieli, când te poți baza pe tine, poți face alegerea. Și acest moment a venit și pentru mine. Cu entuziasmul începutului, conștientizând responsabilitatea, plec la un drum, deloc ușor, cu speranța să pot înclina balanța în favoarea dreptății, prin exercitarea acestei profesii indispensabile angrenajului justiției.

Profesia de grefier, ca o rezultantă a Școlii Naționale de Grefieri, reprezintă un prim-pas obligatoriu, pentru un viitor pe care sper să-l descopăr.

Și abia dacă ar fi prima sau ultima treaptă profesională a carierei mele, voi fi cu adevărat împlinită pentru că voi fi aflat în sfârșit dacă pot, ce pot și cât pot...

Laura

ALESUL

lubea legea.

Pe splaiul Dâmboviței timpul e răbdător cu oamenii.

Vizavi de parcul Cișmigiu, pe zidul unei clădiri tronează sigla INM. Rezultatele concursului de admitere la INM sunt afișate. Sunt trist, pentru mine au fost sub așteptări. Alături sunt afișate rezultatele concursului de

admitere la SNG. Citesc condițiile pentru înscrierea la SNG. O idee îmi incolțește în minte. Ce ar fi, dacă ar fi? E o alternativă bună. Materializarea dorinței de a face parte din rândul personalului care lucrează în justiție, care m-a obsedat ani de-a rândul, începe să prindă contur. Decizia este luată. Următorul concurs de admitere la SNG. Emoțiile sunt mari, concurența este de 6 pe loc. Aștept cu nerăbdare afișarea rezultatelor. Din fericire pentru mine am fost admis. Sunt bucuros, o nouă profesie, perspective noi, o pro-

vocare, îmi place, mă incită. Încep cursurile. Ce aștept de la SNG? Multe. În plan social dezvoltarea responsabilității sociale, structurarea unei atitudini adecvate față de muncă. În plan individual, dezvoltarea încrederii și a stimei de sine, dezvoltarea abilităților de a lucra în echipă și a celor de comunicare. În plan comunitar, dezvoltarea sentimentului de utilitate socială, motivarea pentru profesie și prestigiul social al profesiei. Sunt increzător, totul va fi bine.

Constantin

Încheiere de ședință ... sau doar începutul ei

Neliniște, zbcium, nerăbdare, zile lungi, prea lungi, de așteptare febrilă... În sfârșit un click pe deja binecunoscutul SNG și un nou val sentimente: bucurie, speranță, mândrie, pentru câteva zeci de ochi... tristețe, dezamăgire și regret pentru alte câteva sute.

Așa a început totul, așa s-au materializat visele, speranțele, dorințele noastre și a fost răsplătit efortul celor care am pornit împreună pe un nou drum, al celor ce am bătut la porțile unei vieți noi plină de promisiuni.

A urmat apoi freamătul pregătirilor, emoția inerentă trecerii de la siguranța universului binecunoscut și primitor al orașului natal, la haosul unui București sufocat de o nesfârșită aglomerație, a unui București în care senzația singurătății este, în mod absurd, mult mai acut resimțită.

A sosit într-un final mult dorită zi de 19 octombrie. Zi superbă, dătătoare de speranță în sufletele noastre... Mohorâtă, ploioasă și neprietoare afară. O sală plină de ochi curioși și speriați în același timp, zâmbete reținute, priviri fugare și atmosferă sufocată de emoție.

Nerăbdarea și temerile noastre iau sfârșit, luăm primul contact cu viitorul nostru, iar acesta este luminos, la fel ca oamenii care îl prevestesc. Uităm de ploaie, de vremea mohorâtă și suntem captivați de privirile blânde și zâmbetele încurajatoare ale viitorilor noștri îndrumători.

Ne transmit energie, entuziasm și încredere, astfel că în curând ne relaxăm, le întoarcem zâmbetul și conștientizăm că totul e real, palpabil și plin de promisiuni. Simțim că la capătul tunelului lumina e caldă și puternică. Sufletul nostru știe că "totul va fi bine".

Acesta a fost începutul... Acum suntem responsabili, puțin prea serioși, dar plini de energie transformăm un vis în realitate, scriem o nouă pagină în istoria SNG, ne identificăm cu ea, suntem prezentul și viitorul.

Am fost întrebați adeseori: de ce vă doriți să deveniți grefieri? O întrebare simplă în aparență, dar care uneori își găsește cu greu un răspuns. Unii dintre noi știm exact ce ne dorim, alții își caută încă drumul, identitatea și împlinirea profesională. Tocmai de aceea unii au răspuns mai timid sau mai hotărât că își doresc să fie judecători sau procurori.

Grefieri, judecători, contabilii sau simplii muncitori, dragii mei colegi, eu cred că important este să găsim satisfacția muncii noastre, să facem cât de puțin, dar foarte bine, să ne ferim a fi mediocri, când avem dreptul de a fi adevărați profesioniști.

Poate sună ca o lozincă, însă munca pe care o facem și mai ales rezultatele ei, ne ridică în ochii noștri, ai celorlalți și mai ales ai copiilor noștri pentru care suntem faruri călăuzitoare.

Ne-am ales o profesie a cărei valorizare a crescut în ultimii ani datorită imoșilor noștri dascăli și a colegilor care luptă deja pentru schimbarea unei mentalități, a unui întreg sistem.

Suntem cu toții părți componente ale unui mecanism complex care funcționează cu ajutorul nostru. Vom avea multe de demonstrat, va fi uneori greu, dar nu imposibil. Suntem cei ce vom da valoare profesiei de grefier, suntem importanți, iar munca noastră contează.

Trebuie doar să o facem cu dăruire și profesionalism, să punem câte puțin din sufletul nostru în fiecare încheiere, adresă sau proces-verbal.

Suntem cu toții la SNG. Ne-am dorit asta și suntem fericiți aici.

La termenul din 19 octombrie am răspuns prezent 58 de aspiranți. Instanța este acum armonios constituită. La următorul termen, într-o superbă zi de primăvară, vom răspunde prezent 58 de profesioniști.

Apoi... ne vom scrie fiecare propriile noastre încheieri.

Alina

Preview de grefier

Ora 6:12... Luni dimineața... 0 oră imi ia drumul cu trenul până în localitatea unde urma să încep serviciul. De la gară, încă vreo 15 minute până la Judecătoria, iar la 7:30 aveam să încep... Emoții cât cuprinde... Ajung, în sfârșit... Sunt la parterul clădirii, iar după ce mă prezint, jandarmul îmi spune să-l urmez până în biroul președintelui instanței. Urcăm scările și după ce străbatem coridorul, intrăm într-un birou spațios, iar de aici în biroul președintelui. E un birou luminos și plin de dosare. ☺

Am parte de o primire foarte călduroasă, primesc o mapă de prezentare a instanței, un cadou chiar și chela de la biroul meu. Aflu ce voi face în primele trei săptămâni, iar apoi fac cunoștință cu unul dintre judecătorii stagiați, de fapt cu o doamnă judecător, care mă va însoți într-un tur de prezentare a instanței.

E o judecătoria mai nouă, funcționează din anul 1996, iar la etajul întâi al clădirii sunt aproape toate birourile judecătorilor și grefierilor instanței, tot aici aflându-se și una din sălile de judecată. Azi, sunt ședințe de penal în ambele săli de judecată ale instanței.

Străbatem curtea interioară și ajungem la registratura și arhiva instanței. E agitație aici, e plin de justițiabili și de domni avocați. Îmi este prezentată și cea de-a doua sală de judecată, îl recunosc pe judecătorul din complet, e președintele instanței.

După 'luarea în primire a instanței' rămân la registratură și arhivă. Voi face cunoștință în primele săptămâni cu specificul fiecărei activități care se desfășoară în instanță. Aici văd cum se înregistrează dosarele noi, actele sosite la dosare, rafturile cu zilele lunii în care sunt așezate pe termene dosarele pentru ședințele de judecată. Ajut la pregătirea unei ședințe de judecată. Sunt atâtea dovezi de îndeplinire a procedurii de citare și atâtea acte de atașat, dar merge destul de repede. Tot acum aflu și cum stă treaba cu dosarele perimate și, vă dați seama voi, cei care ați susținut examenul de admitere la SNG în septembrie 2009, cât de rapid am cuplat eu atunci când am văzut minispeța de la admitere.

Prima zi trece repede, mă întorc la Cluj încântată. Simt și eu că încep să pun în practică teoria învățată la școală. Urmează în celelalte zile, biroul de executări penale, cel de executări civile și o zi pe lângă greșiera-șefă a instanței, cea care se ocupă cu evidența statistică a dosarelor. Aflu multă informație, dar sunt conștientă că voi sedimenta mai bine după ce voi ajunge să aplic personal toate acestea.

A doua săptămână e dedicată ședinței de civil. Pregătesc ședința împreună cu colega de birou. Luăm dosarele de la arhivă, întocmim lista de ședință, verificăm îndeplinirea procedurii de citare, mai atașăm la dosare ultimele proceduri și acte sosite, completăm condica și predăm dosarele la judecător. Înceerc să mă familiarizez cu dosarele, dar sunt unele foarte voluminoase. Mă sperii puțin, dar colega mea mă liniștește, cu timpul voi ajunge să cunosc fiecare dosar în parte, dar cu timpul.

Vine și ziua de ședință, totul se petrece cu rapiditate, nu sunt nici foarte multe cauze în ședință. Chiar mi se spune că demult n-a mai fost o ședință atât de ușoară. După ce ieșim din sală începe treaba. Trecem noile termene în condică pentru dosarele amânate, dar și în Ecris. Ducem dosarele hotărâte la 'scăzut', dăm numere de hotărâri. Întocmim încheierile, practicele, citațiile și adresele dispuse de instanță.

A treia săptămână e a penalului. Aștept cu nerăbdare. Penalul mi-a plăcut întotdeauna mai mult. Pregătirea ședinței e asemănătoare cu pregătirea ședinței de civil. Atât doar că aici dăm prioritate cauzelor cu inculpați aflați în stare de arest și faptul că dosare-

le trebuie studiate și de către procurorul de ședință.

De data aceasta ședința e mai lungă. Colega grefier cu care intru îmi explică pas cu pas. Asist și la primele declarații de martor. Mă prinde rău de tot ședința, încerc și eu să laud câteva note de ședință. După terminarea ședinței, parcurgem aceleași etape ca și la civil.

Fiind începătoare, după aceste săptămâni de acomodare, am primit sarcina de a întocmi pentru dosarele nou-intrate citațiile la primul termen, precum și adresele aferente. A fost puțin dificil la început, până să mă prind, dar am primit îndrumări la fiecare impas și astfel am ajuns să mă descurc destul de bine.

La aproape o lună de la angajare, am intrat în prima ședință. A fost o ședință a unuia dintre completetele de stagiați. Am avut niște emoții... Am răsfoit dosarele de mai multe ori, mi-am făcut însemnări și, zic eu, m-am descurcat onorabil. Gata, gheața se spărse.

Încetul cu încetul am început să cunosc tot colectivul și să mă integrez foarte bine. Nefiind 'legată' de un anumit complet, am ajuns să fac ceea ce era nevoie. Ba să fiu la arhivă, ba să intru în câte o ședință, ba să întocmesc citațiile la primul termen. Nu m-am plictisit deloc, dar pe lângă toate acestea, cred că a contat cel mai mult faptul că am ajuns să formez cu colegii o adevărată echipă. Ne-am bucurat împreună, am suferit împreună.

Totuși, parecă lipsea ceva, lipsea siguranța; mă simțeam foarte dependentă de ceilalți, de experiența lor, căci, deși cunoștințe teoretice aveam, chestiunile practice cu care mă băteam aproape zilnic îmi puneau serioase probleme. De asemenea, eram angajată cu contract de muncă pe durată determinată, încă un motiv destul de serios de nesiguranță.

Mai mult, toți m-au sfătuit să merg mai departe, să dau la INM. I-am cam 'dezamăgit' pe unii cu SNG-ul, dar a fost opțiunea care, din 'de musai, ca de voie bună' s-a transformat în 'omul potrivit, la locul potrivit'.

Când am aflat că am luat examenul a fost bucurie mare, mai ales după ce povestisem despre subiecte și despre teama mea cu privire la șansele de a trece.

Lunile petrecute ca și grefier mi-au fost mai mult decât folositoare, atât pentru cunoștințele practice pe care le-am acumulat, cât și pentru relațiile afective care s-au încheiat.

A venit momentul mult așteptat! Ajung la SNG!!! Primire călduroasă și atmosferă plăcută... Un singur fix mă urmărea... Vroiam să prind un post de grefier la Parchet, căci visul meu e de-a deveni procuror... ☺

N-a fost să fie, însă acum sincer, mă bucur enorm, că am 'optat' pentru instanță. Deși am venit atașată mai mult de penal, acum parecă și civilul începe să-mi placă, de fapt, încep eu să-l înțeleg, ceea ce e destul de surprinzător pentru mine, având în vedere că avem doar a prelegere de civil pe săptămână...

Nu pot descrie în cuvinte cât de bine îmi pare că am ajuns aici, că am posibilitatea de a învăța ceea ce trebuie pe urmă să fac, dar mai ales că am posibilitatea de a-mi lămurii toate neclaritățile. Păcat că e situația de așa natură încât durata de școlarizare e redusă la doar 6 luni.

Dacă ar fi să 'clasific' cele două ipostaze, aceasta ar suna cam așa: în instanța unde am lucrat am învățat să merg în picioare ținută de mână, iar la SNG învăț să merg singură. ☺

Julia

GREFIER , GREFIER EUROPEAN

Istoric (Începuturi)

≈ 1967 - Asociația germană și cea austriacă a funcționarilor din serviciile judiciare, în contact cu asociațiile belgiană, franceză și engleză corespondente au concertat la crearea "Europäische Union der Rechtspfleger" (E.U.R.) sau a Uniunii Europene a Grefierilor/Funcționarilor de Justiție.

≈ 1971 - E.U.R. a obținut statut consultativ pe lângă Consiliul Europei. În scopul de a intensifica colaborarea cu Consiliul Europei și alte ONG-uri, E.U.R. a desemnat un reprezentant permanent la aceste organizații. În plus, E.U.R. are statut de observator alături de Comitetul de experți pentru Exploatarea în Justiție și a Comitetului de experți pentru Informatizarea judiciară. Este ascultată înainte de a lua orice decizie și are dreptul de a face sugestii și propuneri.

În prezent, are ca membri asociații din 16 țări europene și anume Austria, Belgia, Danemarca, Germania, Estonia, Finlanda, Franța, Italia, Luxemburg, Olanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Suedia și Spania. De asemenea, sunt membre o serie de asociații profesionale similare din țări din afara Europei cum sunt Japonia, Mali, Maroc și Tunisia. Acestea sunt asociații profesionale ale funcționarilor judiciari superiori care au atribuții judiciare și/sau administrative.

Principalele obiective ale E.U.R. sunt:

- Participarea la crearea, dezvoltarea și armonizarea legislației la nivel european și internațional;
- Reprezentarea și protejarea intereselor profesionale, atât morale cât și materiale, ale funcționarilor din instanță și servicii conexe juridice, la nivel european și internațional;
- Menținerea relațiilor culturale și diplomatice între state, susținerea și promovarea integrării în cadrul Comunității Europene;
- Promovarea culturii juridice prin schimburi de informații, studii de probleme comune etc.

Situația actuală

Judecătorii se confruntă în prezent cu o creștere accentuată a activităților lor judiciare și nejudiciare. În ciuda tuturor eforturilor, rezultatul este de multe ori o prea mare întârziere în soluționarea dosarelor. Astfel, dreptul persoanelor fizice la tratament sau la o audiere a cauzei într-un termen rezonabil, nu poate fi garantat (Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului). Pe de altă parte, grefierii pierd o parte considerabilă din timpul lor, cu sarcini simple cum ar fi dubla raportare, nenumărate fotocopii, ordine administrative de plată etc.

Propuneri

Pentru a depăși aceste inconveniente și pentru a îmbunătăți modul de funcționare a instanțelor se susține introducerea Grefierului European ca un instrument de a raționaliza funcționalitatea Justiției. Acest lucru ar duce la o redistribuire a sarcinilor în cadrul autorității judiciare și la un transfer de sarcini nejudiciare simple la simplii angajați. Judecătorii, eliberați de sarcinile lor administrative, de multe ori considerate ca fiind penibile, s-ar putea consacra exclusiv activității judiciare propriu-zise.

Trei argumente susțin introducerea "Grefierului European":

A. Calitatea de personal calificat

B. Perioada de formare mai scurtă - deoarece formarea lui s-ar concentra în mod specific și intens pe cunoștințele științifice și metodele necesare pentru exercitarea practică a funcției de grefier și ar putea fi afectat de îndată și în orice moment sarcinilor sale.

C. Argumentul financiar - în contextul în care resursele bugetare sunt în general limitate grefierul european ar fi mai ieftin pentru stat, și prin urmare, pentru societate.

În acest sens în anul 2008 a fost elaborată o **Carte Verde** pentru un grefier european (Rechtspfleger) - grefier cu atribuții judiciare extinse. Prin intermediul Cărtii Verzi, se intenționează lansarea unei dezbateri publice și științifice asupra creării unei noi profesii - cea de grefier european - precum și stabilirea unor obiective juridice și strategice corespunzătoare.

Introducerea grefierului european va servi degrevării de sarcini a judecătorilor. Grefierului european i se pot transfera sarcini ale judecătorilor, pe care acesta le va îndeplini în mod independent și obiectiv în conformitate cu legile statului unde își desfășoară

soară activitatea. *În statele în care deja a fost introdusă profesia de grefier cu atribuții extinse, acesta s-a remarcat ca un factor care contribuie la eficientizarea justiției.* Deciziile sale vor fi supuse numai legii și justiției.

Spațiul juridic european se lărgeste și din ce în ce mai mulți cetățeni ai Uniunii Europene își caută și găsesc accesul la justiție. Construirea succesivă a acestui spațiu implică totuși o sporire continuă a atribuțiilor instanțelor și care vor necesita mai multe resurse ale justiției. Crearea unui grefier european ca organ independent al organizării judecătorești reprezintă o soluție în acest sens.

De aceea este justificat a-l considera pe grefier ca fiind al doilea pilon al celei de a treia puteri, plasându-l lângă judecător.

În același timp, Uniunea Europeană a Grefierilor nu încearcă prin aceasta să se amestece în sistemele juridice și judiciare ale Statelor Membre ale Uniunii Europene.

Extrase Cartea Verde:

Grefierul european – definiție

Organism independent care să aplice legea în cadrul mandatului stabilit de lege; funcționar superior din justiție însărcinat în principal cu funcții administrative.

Denumirea — este la latitudinea fiecărui stat membru.

Condițiile de acces și de exercitare

1. Recrutare:

Absolvent de liceu, cel puțin 3 ani de studii universitare, examene de admitere și de instruire practică, 3 ani de studiu într-o școală de formare profesională.

Astfel de minimale nu se aplică țărilor care includ perioade de învățământ superior.

2. Formare inițială: studii juridice, stadiu practic, informatică.

Condițiile interne de acces sunt lăsate la legislațiile naționale.

3. După promovarea cu succes a examenului de stat trebuie parcursă o perioadă de practică (serviciu pregătitor) în cadrul judecătorilor și parchetelor. Admiterea se face printr-o procedură de alegere. Durata practicii este de 1 an.

Cuprinsul practicii:

a) jurisdicție în drept civil (dreptul familiei și tutelei, drept succesoral, drept de carte funciară, drept comercial și al societăților, registrul comerțului, registrul naval etc.)

b) cauze penale (executarea pedepsei cu emiteră de mandate de arestare și aducere silită, amânări și plăți în rate a amenziilor penale, dispunerea de executare a unor pedepse înlocuitoare ale pedepsei cu închisoarea sau dispunerea executării prin muncă în folosul comunității etc.)

c) cauze civile (procedura europeană de somare, licitație silită și administrarea silită a unor imobile, procedura de insolabilitate, procedura de partaj, executarea silită mobilă etc.)

d) activități în administrație (șef administrativ, șef serviciu secretariat, întocmirea și executarea bugetului, administrarea clădirii etc.).

4. Formare continuă

Formare profesională la inițiativa guvernului pentru a asigura o instruire de actualitate și de perfecționare, care să permită completarea calificării lor curente și să asigure adaptarea acestora la noi funcții și a evoluției tehnologiei informatice.

Traininguri de perfecționare, la cererea funcționarilor (concedii de studii și de cercetare, concedii de formare).

Asigurarea resurselor bugetare necesare pentru instruire (procent din salarizare).

Garantarea dreptului la formare (durata minimă pentru fiecare agent).

Formare profesională în Europa

Germania: trei ani de studii la o *institute de învățământ superior de specialitate pentru grefieri* cu examene de finalizare academică „Diploma de grefier”

Franța: studii de drept la universitate cu examen de diplomă; 3 ani - pentru grefier șef, 2 - ani pentru grefier, apoi în continuare 18 luni de formare profesională la *Ecole Nationale des Greffes* din Dijon.

Austria: formare profesională în Școala de Justiție.

Bibliografie:

<http://www.agtaj.lu>

<http://www.rechtspfleger.org>

Discursuri Conferința "Școala Națională de Grefieri" — provocări și perspective, Hotel Novotel București, 19 — 20 Noiembrie 2009

Mihai

Interviu cu doamna Adelheid Hell Secretar General al Uniunii Europene a Grefierilor “EUR”, invitată la Conferința “Școala Națională de Grefieri – provocări și perspective”, București, 19 – 20 Noiembrie 2009

Vă rugăm să ne spuneți câteva prime impresii din întâlnirile Dumneavoastră cu reprezentanții Școlii Naționale de Grefieri?

A. H.: A fost o invitație primită într-un timp foarte scurt, dar sunt foarte mândră pentru ocazia oferită și anume de a putea spune cât mai multe despre programul “grefierul european”.

Ce obstacole ați întâlnit până acum în implementarea programului “grefierul european”?

A. H.: Fundamentul acestui program îl constituie crearea unui statut modern al grefierului european, statut care a fost adoptat în 1995 de către Consiliul Uniunii Europene de la Alicante. Și această bază trebuie umplută cu viață și trebuie descoperită modalitatea de aplicare a acesteia. Dar trebuie accentuat faptul că Cartea verde a grefierului european este un document liber să lase loc discuțiilor. Una din ideile gândite - o viziune a viitorului - este: formarea grefierului european și într-un alt stat decât cel de reședință, după care să revină în statul de proveniență pentru a lucra acolo. Însă va trebui să-și rezolve singur problemele legate de limbă.

În ceea ce privește Cartea Verde ce tip de feedback ați primit până acum?

A. H.: Această Carte Verde a fost distribuită Ministerelor de Justiție a statelor membre ale Uniunii Europene – chiar și președintele Uniunii Naționale a Grefierilor a distribuit-o personal - pentru a genera discuții cu reprezentanții Ministerelor de Justiție ale acestor state.

Aș spune că promovează multe schimbări și poate că aceste gânduri se vor transforma în viitoare realități.

În opinia Dumneavoastră unde este situat în acest moment grefierul român pe o scală de la 1 la 10?

A. H.: În acest moment știu prea puține despre grefierii români, însă părerea mea ar fi că au învățat foarte mult până acum și că aplică cu succes ceea ce au învățat. În ceea ce privește competența lor nu aș putea da o notă.

Câteva gânduri pentru grefierii români?

A. H.: Am constatat că grefierii români cunosc deja Cartea Verde și mă bucur foarte mult pentru acest lucru. Sunteți foarte deschiși către schimbare și vă exprimați gândurile și opiniile foarte deschis.

Interviu cu doamna Genèvieve Liotard, director al Școlii de Grefieri Dijon Franța, invitată la Conferința “Școala Națională de Grefieri – provocări și perspective”, București, 19 – 20 Noiembrie 2009

Vă rugăm să ne spuneți câteva impresii din întâlnirile Dumneavoastră cu reprezentanții Școlii Naționale de Grefieri?

G.L.: Nu cunosc școala în concret. Este o clădire frumoasă, dar o întâlnire în concret va rămâne pentru o dată viitoare. Pot spune, totuși, că mi-am format o imagine foarte plăcută despre România, în general, și despre grefierii români, în special, și aceasta mulțumită primirii călduroase din partea conducerii școlii.

Spuneți-ne, vă rog, câteva cuvinte despre grefierul francez: poziția sa și perspectivele sale în sistemul judiciar francez?

G.L.: Statutul grefierului francez este bine stabilit și bine poziționat prin lege și nu sunt multe deficiențe în îndeplinirea atribuțiilor specifice. Sunt posibile schimbări. Se pune și în Franța problema transferului de atribuții de la judecător la grefier, însă rămâne de rezolvat problema delicată a bugetului.

Ați vorbit despre un posibil schimb de experiență între școlile naționale de grefieri din România și Franța. Dacă ați putea schița unele detalii despre o viitoare colaborare?

G.L.: Cred că am putea face un lucru ce nu este foarte costisitor – organizarea unor stagii de pregătire în cadrul școlii de la Dijon unde grefierii români vor putea urma câteva săptămâni de cursuri alături de cursanții francezi. Va trebui, imperative, ca acești stagiați să vorbească foarte bine limba franceză. Ar putea fi și alte moduri de colaborare: participarea comună la cursuri de pregătire în drept european, precum și organizarea periodică a unor conferințe pe teme specifice.

Câteva cuvinte pentru grefierii români și poate viitori grefieri europeni?

G.L.: Ideal ar fi să fie posibil ca un grefier să lucreze în mai multe țări din Uniunea Europeană și să existe posibilitatea mobilității sale în diverse state ale Uniunii. Ar fi util de realizat instituții regionale de pregătire pentru toți grefierii. Însă toți grefierii europeni vor trebui să aibă o bază de cunoștințe comune în drept european.

Mihai

Interviu cu Simona Sîrbu

absolventă & formator S.N.G.

R: Pentru început, vă rog să ne spuneți ce a însemnat Școala Națională de Grefieri pentru dumneavoastră?

S.S.: O schimbare, posibilitatea de a lucra într-un domeniu mai puțin cunoscut.

R: Cum a fost prima zi ca grefier de ședință și cum v-ați acomodat cu activitatea instanțelor de judecată?

S.S.: Nu am intrat imediat în ședință, am avut o perioadă de acomodare. Când am aflat că voi intra în ședință, i-am spus domnului judecător că este prima mea ședință, iar acesta mi-a răspuns: „Da? Și pentru mine este tot prima ședință!”. Domnul judecător era proaspăt absolvent al INM-ului. Îmi amintesc că am intrat în ședință într-o zi de vineri, cu 78 de dosare, civile și penale, într-o sală foarte mică, neîncăpătoare, față de câți oameni erau acolo. Jumătatea de oră când am dat dosarele la bară mi s-a părut cumplită. Pe de o parte trebuia să dau dosare la bară, pe de altă parte să le recuperez.

Trebuie să recunosc că îmi era teamă să nu plece vreo parte cu dosarul din sală, iar eu să nu observ. Din fericire, nu s-a întâmplat acest lucru. Din cauza emoțiilor, nu știu pe ce buton al mașinii de scris am apăsat, pentru că aceasta s-a blocat și am luat declarațiile de martori de mână. Bine că am reușit să mă concentrez și să-mi notez în caiet susținerile părților! Cred că până la urmă, m-am descurcat.

R: În prezent sunteți atât formator cât și grefierul perfect, în opinia noastră. Având în considerare volumul de muncă din instanță și stresul la care este supus un grefier, reușiți să păstrați o atitudine pozitivă și demnă de urmat. Care este secretul dumneavoastră?

S.S.: Nu mă consider nici formator, nici grefier perfect. Dacă nu pot să schimb o anumită situație, pentru că nu depinde de mine, încerc să mă adaptez.

R: Cât timp îi rămâne grefierului pentru viața personală?

S.S.: Cred că depinde foarte mult de omul respectiv. Mi-a plăcut foarte mult o poveste de viață, pe care, cu permisiunea dumneavoastră, v-o împărtășesc.

„Un profesor de filosofie stătea în fața clasei, având pe catedră câteva lucruri. Când ora a început, fără să spună un cuvânt, a luat un borcan mare și gol, pe care l-a umplut cu mingi de golf. L-a întrebat pe studenți dacă borcanul este plin și aceștia au convenit că era. Profesorul a luat atunci o cutie cu pietricele pe care le-a turnat în borcan, scuturându-l ușor. Pietricelele au umplut golurile dintre mingile de golf. L-a întrebat din nou pe studenți dacă borcanul este plin, iar aceștia au fost de acord că era. Profesorul a luat după aceea o cutie de nisip pe care l-a turnat în borcan. Fiecare, nisipul a umplut tot borcanul. L-a întrebat din nou pe studenți cum stătea treaba, iar aceștia au răspuns în cor: „pliiin!”

Profesorul a scos de sub catedră două cești cu cafea pe care le-a turnat în borcan, umplându-l de această dată definitiv. Studenții au râs.

„Acum”, a spus profesorul după ce hohotele s-au domolit, „aș dori să înțelegeți că acest borcan reprezintă viața voastră. Mingile de golf reprezintă lucrurile importante pentru voi: familia, copiii, sănătatea, prietenii și pasiunile voastre și că dacă totul ar fi pierdut în afară de acestea, viața voastră ar fi tot plină.” „Pietricelele sunt celelalte lucruri care contează pentru voi: serviciul, casa, mașina,

iar nisipul reprezintă restul lucrurilor mărunte.”

„Dacă veți începe cu nisipul”, a continuat el, „nu veți mai avea unde să puneți mingile de golf și pietricelele.”

„La fel și în viață, dacă îți irosești tot timpul și energia pentru lucrurile mici, nu vei avea niciodată timp pentru lucrurile importante pentru tine.”

„Acordă atenție lucrurilor importante pentru fericirea ta. Joacă-te cu copiii, fă-ți controale medicale periodice, ieși cu soția în oraș la cină, joacă golf, vei avea suficient timp, într-o altă zi, să faci curat sau să repari cine știe ce dispozitiv. Ai, în primul rând grijă de mingile de golf, ele contează cu adevărat. Stabilește-ți prioritățile, restul e doar nisip.”

Unul dintre studenți a ridicat mâna, interesându-se ce reprezentau cele două cani de cafea. Profesorul a zâmbit. „Mă bucur că întrebi asta, ele vor doar să arate că, oricât de plină ar părea viața ta, e loc întotdeauna pentru două cani de cafea, împreună cu un prieten.”

R: Ce motto credeți că ar trebui să aibă un grefier?

„Nu te agita atât, lucrurile cele mai bune se petrec când te aștepți mai puțin!”

R: Vă mulțumim pentru interviul acordat și, în încheiere, dorim să vă rugăm să transmiteți un mesaj cursanților S.N.G.!

S.S.: Vă mulțumesc și eu. Baftă multă și să realizați tot ce v-ați propus!

ARISTOTEL

CONCEPȚIA POLITICO - JURIDICĂ

Aristotel s-a născut în Stagira, o localitate tracă, colonie greacă, în anul 1 al olimpiadei a 99-a (384 î.Hr.), fiind cu 46 de ani mai tânăr decât Platon, și la 16 ani după moartea lui Socrate (anul 400 î.Hr.). La vârsta de 17 ani a venit la Atena, rămânând 20 de ani în societatea lui Platon, unde a cunoscut filosofia acestuia.

Spre deosebire de Platon, la care statul reprezintă absolutul, iar individul uman, un simplu mijloc în realizarea scopurilor sale, la Aristotel se observă o atenție mult mai mare acordată individului uman. El este scopul, fericirea lui este norma de bază în numele căreia trebuie să acționeze fiecare formă de guvernământ. Unde nu este așa, guvernarea se soldează cu un eșec. Aristotel va separa categoric filosofia de politică. Dacă la Platon adevăratul om politic este filosoful, singurul capabil să conducă cetatea, la Aristotel filosoful este omul destinat contemplației, departe de grijile cetății. De aceea, înțelepciunea la Aristotel este de două feluri: **înțelepciunea speculativă sau intuitivă** care poate fi atinsă numai de filosofie și **înțelepciunea practică** în cadrul căreia politica ocupă un loc de frunte. Înțelepciunea speculativă este superioară celei practice pentru că prima vizează universalul, pe când cea de a doua nu se referă decât la individual; prima are o autoritate asupra celei de a doua pentru că are ca obiect principiile, pe când cealaltă nu.

Înțelepciunea speculativă este un fel de desprindere a omului de ceea ce este omenească, prin înălțare la divin. De aceea ea nu se interesează de cele omenești. **Înțelepciunea practică are ca obiect ceea ce este drept, frumos și bun pentru om**. Și totuși, între acestea două există o strânsă legătură. În concepția lui Aristotel înțelepciunea practică este depusă în slujba celei speculative. Politica are ca obiect acțiunea, iar acțiunea este mijlocul prin care se atinge ceea ce este drept, frumos și bun. Toate acestea însă sunt cele care aduc fericirea în cetate și creează premisele contemplației filosofice. Orice acțiune politică trebuie să aibă ca scop repausul, acel răgaz care îl face pe om capabil să contemple divinul. Aristotel afirmă că **"munca se săvârșește numai în vederea repausului"**. De aceea "omul de stat trebuie să rânduiască legile sale după cele două părți ale sufletului și după actele lor, dar mai ales potrivit scopului celui mai înalt pe care amândouă îl pot ajunge (...) Trebuie să fie gata deopotrivă și pentru muncă și pentru luptă, însă nelucrarea și pacea sunt preferabile; trebuie să putem împlini ce este necesar și util, totuși, frumosul este superior și unuia și altuia".

Înțelepciunea practică aplicată la organizarea cetății prezintă o formă superioară și anume cea legislativă. Funcția legislativă este subordonată de către Aristotel politicului, fiind numai o parte a acestuia.

Pentru a ajunge să definească dreptatea și dreptul, iar apoi să fixeze natura statului, Aristotel pornește de la definiția omului. În concepția sa **"omul este prin natura sa o ființă socială"**. Natura a sădit în noi instinctul pentru a trăi în comunitate. Trăind în comun, "dreptatea este o virtute socială, căci dreptul nu este decât ordinea comunității politice (ori dreptul este hotărârea a ceea ce este just)". Aristotel definește dreptatea ca **"acea dispoziție morală datorită căreia suntem apti de acte drepte și datorită căreia le înfăptuim efectiv"**. Datorită faptului că cel ce încalcă legile este un om nedrept, iar cel ce le respectă este drept, este evident că toate dispozițiile legale sunt drepte. După Aristotel atât legalitatea, cât și egalitatea trebuie să fie coloana vertebrală a cetății.

Având ca scop să realizeze oameni virtuoși, legea este echivalentă cu dreptatea, iar aceasta din urmă "este o virtute desăvârșită pentru că exercitarea ei este cea a unei activități perfecte și este perfectă pentru că cel care o posedă face uz de virtutea sa și în favoarea altora, nu numai pentru sine". Dreptatea, ca și legea, este un termen mediu care asigură echilibrul între extreme. De aceea, ea este menită să aducă pacea socială promovând virtutea, astfel că "virtutea este prima grijă a unui stat care merită calitatea aceasta și care nu este un stat numai cu numele".

Dacă atunci când se legiferează nu se are ca scop promovarea virtuții, statul este ca o alianță militară de popoare îndepărtate, iar "legea din acest moment este o simplă convenție, ea nu este decât o garanție a drepturilor individuale, fără nicio înrăurire asupra moralității și justiției personale a cetățenilor".

Punând în centrul activității politice și legiuitoare virtutea, Aristotel va promova conceptul de **justiție socială**. În numele acestei justiții el va critica pe cei care promovează legi în interes personal, neglijând interesele obștești. "Legiuitorul – va afirma Aristotel – care vrea să introducă legi perfect juste trebuie să aibă în vedere binele obștesc. Justiția este aici egalitatea; iar această egalitate a justiției are în vedere atât interesul general al statului, cât și interesul individual al cetățenilor". Aristotel va susține cu tărie că **"justiția este binele altuia"**. Conceptul de justiție va fi întemeiat pe conceptul de **prietenie**.

Studiind diferențele moduri de guvernare, Aristotel se întreabă cine trebuie să dețină suveranitatea în stat. Concluzia la care ajunge este aceea că în stat suverană trebuie să fie legea, așa că "trebuie preferată suveranitatea legii". Baza organizării statale este **Constituția** care izvorăște din natura socială a omului.

Ce este statul în concepția lui Aristotel și cum a apărut acesta. Se susține că statul a apărut din cauza insuficienței de sine a individului uman. Normal, ar trebui să gândim că individul este anterior statului, pentru că individul, existent deja, constatând că nu își este suficient sieși pentru a-și face existența suportabilă, a găsit această formă prin care, apelând la celălalt, să-și asigure un minim de siguranță. La Aristotel însă statul este anterior individului, această idee sprijinindu-se pe faptul că întregul este anterior părții. Statul fiind asimilat unui organism complet, este anterior individului uman care nu este decât o parte a acestui organism. Astfel, la început - după Aristotel - a fost **căsătoria și sclavia** (două moduri de tovarășie) din care ia ființă casa, locul în care locuiește familia. Din comuniunea mai multor case apare satul. "Comunitatea formată din mai multe comune este statul complet". Susținerea faptului că statul este anterior individului uman este greu de argumentat. La Aristotel această susținere urmează o schemă logică: întregul este anterior părții. Or, dacă omul este o ființă socială, nu înseamnă că modul său de organizare în vederea conviețuirii este anterior propriei sale existențe. Mai degrabă este vorba de concomitență, decât de o succesiune în timp. Dar trebuie reținut faptul că nu orice mod de conviețuire în comun poate fi numit stat.

Potrivit lui Aristotel, "Constituția este ceea ce determină în stat organizarea sistematică a tuturor puterilor, dar mai ales a puterii suverane; iar suveranul cetății, în toate locurile este guvernământul. Guvernul este însăși Constituția".

Există - după Aristotel - trei specii de constituții pure, cărora le corespund tot atâtea forme de guvernământ: regalitatea, aristocrația și republica. Există alte trei specii, deviații ale celor dintâi: tirania pentru regalitate, oligarhia pentru aristocrație și demagogia pentru republica.

Regalitatea este forma de guvernământ care se bazează pe superioritatea absolută a individului care domnește, superioritate dată de virtute. Atunci când se conduce despotic, regalitatea devine tiranie.

Aristocrația este forma de guvernământ în care aristocrații sunt aleși după merit, cel puțin tot atât cât și după avuție.

Oligarhia este forma de guvernământ în care suveranitatea aparține celor mai bogați.

Tirania apare acolo unde puterea este concentrată în mâna unei singure persoane care nu deține nici virtute, nici avere și care conduce în mod despotic.

Aristotel va cerceta în **Politica** ce nu este democrația. Astfel, democrația nu este acolo unde oamenii în minoritate comandă unei mulțimi care nu se bucură de libertate. Nu va fi democrație nici acolo unde suveranitatea aparține bogaților, chiar dacă ei ar forma majoritatea.

Democrația nu va fi decât acolo unde niște oameni liberi, dar săraci, formează majoritatea și sunt suverani, cu o condiție însă, aceea ca în cadrul ei, suverană să fie legea, iar cetățenii cei mai respectați să aibă conducerea afacerilor.

Aristotel va pune accent pe respectarea legii de către cei cărora li se adresează. Niște legi bune nu constituie prin ele însele un guvernământ bun, ci interesează foarte mult ca ele să fie respectate. Nu este un guvernământ bun decât acela unde legea este respectată și acolo unde legea căreia i se supun toți este bazată pe rațiune. Trebuie ca legea să fie bazată pe rațiune pentru că sunt situații când legea poate fi irațională, când întâlnim forme deviate de guvernământ, cum ar fi de exemplu tirania.

Filosoful din Stagira se va întreba care este cea mai bună organizare a vieții pentru state, în general, și pentru majoritatea oamenilor, care să le aducă fericirea. De la expunerea teoretică din **Etica Nicomahică**, Aristotel va trece la aplicarea sa practică în organizarea statului. Statul cuprinde trei clase deosebite și anume: oameni foarte săraci, oameni foarte avuți și oameni cu oarecare stare, care sunt la mijloc între aceste două extreme. Pentru că se recunoaște că măsura și calea de mijloc este tot ceea ce este mai bun în lucruri, este evident că această stare este cea mai bună. Ea ascultă cel mai bine de rațiune pentru că este greu ca cineva să se bucure de avere, frumusețe, forță, sărăcie, obscuritate și să se supună în mod necondiționat legii. Cele două extreme, bogăția și sărăcia în exces, sunt deopotrivă periculoși pentru cetate. Bogăția excesivă duce la insubordonare, sărăcia înjosește și-l învată pe om să asculte ca un sclav. În felul acesta în tot statul cineva nu vede decât șefi și sclavi și niciun om liber. Concluzia firească este aceea că statul este puternic atunci când se sprijină pe starea mijlocie.

"Ceea ce trebuie mai ales cetății sunt ființe egale și asemănătoare, calități care se găsesc mai lesne ca oriunde în clasa mijlocie, iar statul este în mod necesar mai bine guvernat când se compune din aceste elemente care formează baza naturală a acestuia.

Întâlnim astfel, la Aristotel, o concepție modernă despre democrație. Observăm în zilele noastre că statele care au avut în vedere creșterea numerică a celor ce aparțin stării de mijloc și le-au protejat interesele au avut parte de o societate democratică durabilă. Se observă și astăzi că extremismele sunt dăunătoare pentru societate, pentru că de fiecare dată când ele intră în acțiune duc la dezintegrarea societății și la necurmte suferințe. De aceea, singura cale rațională este calea de mijloc, iar calea de mijloc este înțelepciunea. Întărind starea de mijloc în cadrul societății și alegând o politică bazată pe virtute, se evită convulsiile sociale și, în ultimă instanță, revoluțiile.

Pentru Aristotel numele de om nu aparține decât unei categorii privilegiate a societății, așa-numiților cetățeni. **Cine avea însă calitatea de cetățean?** Pentru a răspunde la această întrebare trebuie văzut cine nu are calitatea de cetățean. Cineva nu este cetățean numai prin faptul domiciliului, căci domiciliu au și străinii, și sclavii. Nu este cetățean nici ca urmare a dreptului de a sta în justiție ca reclamant sau pârât, căci acest drept poate fi dat printr-o simplă convenție comercială. Nu sunt cetățeni copiii care nu au atins vârsta pentru a fi înscrși în registrul public, deasemenea, batrânii care au fost șterși de pe listă, cei din exil sau cei care și-au pierdut drepturile cetățenești. Caracteristica adevăratului cetățean este să ia parte la funcțiile de judecător și de magistrat.

Cu toate că Aristotel acorda o mai mare atenție individului uman, totuși, sub influența lui Platon, el va împărtăși ideea că singura și adevărata școală a guvernării este supunerea. Concepția lui Aristotel se va transmite peste veacuri în grija pe care o vor acorda filozofii individului uman. **Kant**, spre exemplu continuând linia trasată de Aristotel, va ajunge să afirme că omul este scop și nu un simplu mijloc în mâna statului. Filosofia morală, având în centrul său omul ca scop în sine, este cea mai înaltă filosofie politică.

Aristotel afirmă că în stat suverană este legea, iar aceasta este bazată pe egalitate, ea fiind dreptatea.

Aceasta este politica lui Aristotel, una dintre cele mai mari contribuții filozofice ale geniului antic. Aristotel exprimă ideea, prezentă și la alți filosofi, că omul poartă în sine, cu însăși voința lui, ceea ce îi conferă valoare, ceea ce face din el, întotdeauna un scop sacru, niciodată un mijloc sau un instrument.

Aristotel — "Politica"

"Etica Nicomahică", Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1988

Alfred Fouillee — "Istoria filozofiei", Casa editorială Odeon, București, 2000

D.C. Danisor — "Drept constituțional și instituții politice", Ed. Științifică, București, 1997

Bertrand Russell — "Istoria filozofiei occidentale", Ed. Humanitas, vol. 1, București, 2005

Ana Maria

ȘTIAȚI CĂ...

Regulamentul privind organizarea grefelor tribunalelor de județ din anul 1880 statua că :

- ≈ cel care dorea să devină grefier nu putea ocupa această funcție dacă nu era român sau nu era naturalizat român;
- ≈ grefierul era capul cancelariei grefei, având drept de priveghere și control asupra funcționarilor grefei (ajutoare de grefă, arhivar, registrator, copisti etc.)
- = grefierul asista la toate ședințele de judecată, lua note, redacta procesele-verbale și contrasemna toate actele încheiate de tribunal, păstra toate actele, procesele-verbale, registrele și colecțiile de legi;
- ≈ putea fi numit grefier de tribunal cel care studiasse cel puțin doi ani într-o facultate de drept sau absolvise numai clasele gimnaziale, cu condiția să fi practicat doi ani în vreo grefă sau birou la ministerul justiției, și dacă a împlinit 25 de ani;
- = programul de lucru începea cel târziu la ora 10 în București și Iași, iar în celelalte județe la ora 9;
- ≈ grefa era deschisă în fiecare zi, cu excepția zilelor de duminică, sărbători legale, naționale și vacanțe, cel puțin 7 ore pe zi;
- = grefierii puteau fi chemați și seara, dar nu mai mult de 4 ore, iar duminica și în perioada sărbătorilor legale, nu mai mult de 5 ore;
- ≈ grefierii începeau lucrul efectiv numai după ce depuneau jurământul, precedat de depunerea unei garanții de 6.000 lei; cel care nu depunea suma într-o lună de la numire era considerat demisionat;
- ≈ dacă un funcționar al grefei nu se prezenta nejustificat timp de o lună la serviciu, se considera că acesta a demisionat.

Legea pentru organizarea judecătorească din 1890 prevedea că:

- = putea fi numit grefier de tribunal cel care împlinise vârsta de 21 de ani și care lucrase ca ajutor de grefă sau ajutor de judecător sau secretar de parchet cel puțin 3 ani; dacă absolvise doi ani la o facultate de drept se cerea un stagiu de un an într-o grefă sau secretariat de parchet; în cazul licențiatilor de drept stagiul cerut era de 6 luni;
- ≈ putea fi numit grefier de curte de apel cel care avea peste 25 de ani și era licențiat sau doctor în drept, sau, în lipsa acestui titlu, dacă fusese judecător de ocol, supleant substitut, procuror sau judecător de tribunal, sau grefier de tribunal, cel puțin 2 ani, sau ca ajutor de grefă la curte cel puțin 5 ani;
- = putea fi numit grefier la curtea de casație cel care împlinise vârsta de 25 de ani, era licențiat sau doctor în drept și, pe lângă aceasta, fusese judecător, procuror, supleant de tribunal cel puțin 2 ani, sau grefier de curte de apel cel puțin 3 ani;

În 1926, programa de examen cerută candidaților pentru serviciul grefelor și cancelariile parchetelor consta în:

- ≈ probă scrisă spre a se verifica o scriere frumoasă și suficiente cunoștințe de gramatică, ortografie și limba română
- ≈ probă orală dată în următoarele materii:
 - cunoștințe elementare despre organizarea instanțelor judecătorești, atribuțiile funcționarilor grefei și ierarhia dintre funcționari;
 - geografia țării și împărțirea administrativă;
 - principii generale asupra puterilor constituționale și a organizării lor în stat;
 - cunoștințe asupra principalelor evenimente istorice care au dus la „întregirea neamului”

Erau scutiți de examen cei care aveau titlurile academice prevăzute de lege.

Bibliografie *Sistemul judiciar din România*, Culegere de acte normative, vol. I, S. Popescu, D. Lupașcu, Editura Universul Juridic, București, 2008.

Și dacă nu știați că... aflați ...

(perle de la examenul de admitere)

Încheierea este hotărârea care se decide în cursul urmăririi penale.
Decizia este hotărârea care se pronunță în apel, recurs și rechizitoriu.
Sentința este hotărârea care se pronunță în cursul judecătii.

Necompetența e de ordin public atunci când:

- sanctionează organele de drept
- reorganizează ordinea publică
- constituie fapte de drept și altele.

Ordinea publică se consideră ori de câte ori se constată că repartizarea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită vrăjmășiei locale, judecarea cauzei nu se poate face la instanța sesizată

Nulitatea relativă a unui act de procedură :

- poate fi invocată de sala de judecată conform codului de procedură penală
- poate fi invocată de către procuror, judecător
- nu poate fi invocată de către avocat

Agentul procedural caută părătul la domiciliu, în cazul în care opune rezistență, organul de competență e obligat să îl transporte la secție, fără mandat de incuipat.

Completele - exemplificare:

- un judecător și doi vicepreședinți sau patru vicepreședinți dintr-un președinte, ajutat de doi până la patru organe de cercetare penală, în funcție de gravitatea faptei.
- procurorul, unul dintre angajații societății răspunzător cu Normele de protecția muncii și liderul sindical
- sunt curțile de apel și tribunalele

Completele care soluționează, în primă instanță, cauzele privind conflictele de muncă și asigurări sociale sunt formate din:

- judecătorii instanței ierarhic superioare
- doi judecători ai aceleași cauze
- judecător, grefier, părțile care fac obiectul judecătii și un specialist în Codul muncii
- doi judecători pe lege care vor participa și grefierul, procurorul, asistenții judiciari și magistrații asistenți
- președinți desemnați de procurorul general al Direcției de Muncă și Asigurări Sociale din circumscripția teritorială a locului unde s-a săvârșit conflictul de muncă.

Personalul auxiliar de specialitate este delegat în următoarele situații:

- atitudine necorespunzătoare față de judecători, procurori, experți, martori
- atitudine prin care se aduce atingere demnității judecătii
- omisiunea de a îndeplini obligațiile sau îndeplinirea în scop personal, pentru rude, prieteni
- întârzierea în soluționarea atribuțiilor de serviciu

Condica de ședință se întocmește de către grefierul de ședință (în trei exemplare, după caz). Se vor verifica de grefierul de ședință sau de judecătorul ce se ocupă de verificarea activității grefierilor, apoi se vor încoperta, eliminându-se ciemele, acele și se vor semna și ștampila.

Alina

D'ale instanței

Rolul activ al instanței

„- Onorată instanță, faptele ne amintesc de un vechi proverb indian care spune: îndrăgostește-te cât mai des, logodește-te cât mai rar și nu te însura niciodată....”

Instanța atrage atenția apărării că proverbul este chinezesc ...”

...

„Nu recunosc că aș fi comis eu faptele... Este adevărat că la urmărirea penală le-am recunoscut, dar din dorința de a ajunge mai repede la instanță pentru a spune adevărul ...”

...

Cauză care înlătură caracterul penal

„ Recunosc că am refuzat să mă angajez în muncă și că i-am ultragiat pe cei doi subofițeri de poliție și i-am insultat pe ceilalți membri ai comisiei care veniseră să mă lămuirească să-mi iau serviciu, dar eram iresponsabil, deoarece probez cu martori că eu în mod normal și permanent sunt în stare de ebrietate și deci și atunci trebuie să fi fost...”

...

Hoțul meloman

„Nu este adevărat că aș fi avut intenția să-mi însușesc acel cocoș... L-am luat numai fiindcă mi-a plăcut foarte mult cântecul lui...”

...

„- Ocupația ?

- N-am ...

- Ați mai fost condamnat ?

- Da, de două ori.

- Ați lucrat vreodată undeva ?

Nu, că n-am prea avut timp ...”

...

Falsul în declarații

„Jur să spun adevărul și nu voi ascunde nimic din cele ce m-a învățat reclamantul să spun la proces...”

...

„În ce calitate dețineți această mobilă pe care o solicita reclamantul ? În cea mai bună calitate ! În orice caz ... într-una mai bună decât o ținea el. ...”

...

„Contest procesul-verbal de contravenție deoarece eu nu eram în stare de ebrietate când lucrătorul de poliție m-a găsit absent în gară. Iar când m-am trezit, procesul-verbal era deja întocmit. ...”

Simona

UNDE MERGEM ... ÎN BUCUREȘTI

***TEATRUL NOTTARA** a fost fondat în 1947 și poartă numele marelui actor român Constantin Nottara (1959-1935). Este situat pe bulevardul Magheru nr. 20, sector 1. Casa de bilete (tel. 021. 317.41.01) are program zilnic între orele 10.00-20.00, prețul билетelor variind între 9,54 lei și 26,50, în funcție de piesă și de locul din sală. [Site: www.nottara.ro](http://www.nottara.ro)

***TEATRUL DE COMEDIE** este un teatru de repertoriu înființat în 1961 de maestrul Radu Beligan. Este situat pe strada Sf. Dumitru nr. 2, sector 3, zona Lipscani. Casa de bilete (tel.021.315.91.37) are program de luni până vineri între orele 10.00-19.30, iar sâmbăta și duminica între orele 11.30-19.30. Se pot face și rezervări telefonice miercuri după orele 15.00, biletele rezervate rămânând valabile până la sfârșitul zilei următoare rezervării. [Site: www.comedie.ro](http://www.comedie.ro)

***TEATRUL BULANDRA** este înființat în 1947 de Lucia Sturdza Bulandra, cu sediul în Bulevardul Schitu Măgureanu nr.1, sector 5. Casa de bilete (021.212.05.27 - Sala Toma Caragiu și 021.314.75.46 - Sala Izvor) are program zilnic între orele 12.00-20.00. [Site: www.bulandra.ro](http://www.bulandra.ro)

***TEATRUL MASCA** situat pe Bulevardul Uverturii, nr. 70-72, sector 6. Numărul de telefon la casa de bilete: 021.430.50.55, prețul билетelor variind între 12-20 lei. [Site: www.masca.ro](http://www.masca.ro)

***TEATRUL NAȚIONAL „I.L. CARAGIALE”** a avut prima reprezentație la 31 decembrie 1852, primul director fiind Costache Caragiale. Sediul se află pe Bd.Nicolae Bălcescu nr. 2, sector 1. Casa de bilete (tel. 021.314.71.71) este deschisă luna între orele 10-16, iar de marți până duminică, între orele 10.00-19.00 [Site: www.tnb.ro](http://www.tnb.ro)

***TEATRUL ODEON** a fost fondat în 1946 și este situat pe Calea Victoriei 40-42, sector 1. Sala Majestic a fost inaugurată în 1974, fiind una dintre cele mai elegante săli de teatru din București, și singura din Europa cu tavan glisant. Casa de bilete (tel. 021.314.2.34) este deschisă zilnic între orele 11.30-19.00, cu pauză între orele 14.30-15.00. [Site: www.teatrul-odeon.ro](http://www.teatrul-odeon.ro)

***OPERA NAȚIONALĂ BUCUREȘTI** pe Bulevardul Mihail Kogăniceanu, nr. 70-72, sector 5. Casa de bilete (tel. 021.313.18.57) este deschisă zilnic între orele 10.00-13.00 și 14.00-19.00

Alina

Asfințit

Ce-aș putea scrie într-o seară în care
fiecare pare că-și fugărește gândurile
prin nu știu câte constelații?

Ceru în palme gândurile mele.
Putin câte puțin, s-au adunat nămeți.

«As vrea să pot picta în cuvinte apusul, forfota de culori, neastâmpărul privirii și
sărutul pătimeas al ultimelor raze.

«As vrea să pot să-ți zugrăvesc la timp cântarea ucigasă a luminii.

Poate că nimeni nu și-a rălicat, vrodată, privirea către pata roșiatică a eternității
încopuit. În văgăunile acelea în care doar sufletul simte prigoana păcatului am
reclădit cetățile ferii. Am simțit tulburător forbinteala infinitului și sufletul meu
capătă culorile circuboului.

Câtă nebănuită frumusețe! Nu văd decât tulburarea mării, statornicia stân-
cilor și priveghiul norilor. Nu aud decât geamătul infundat al unor cântece fără
cuvinte.

Ce negrăită frumusețe! Am putea crea o altă lume dacă ne-am pierde măcar o
secundă în misterul nedestăsat al culorilor.

«Acum, nu spune nimic! Eliberează-ți ființa și las-o să asculte foșnetul
norilor.

«Se vor uni două orizonturi ale aceleiași mări.

Taci!!! Și ascultă cântarea cea mai din urmă a îngerilor. S-au unit într-o
încetare mută și au creat o lume în care aș vrea să-mi îngrop sufletul.

«Lumea mea! Lumea unor aspirații crunte. Am primit botezul infinitului...

Definiție

Din punct de vedere al Lui

Eu trebuia să fiu altfel:

Unică și irepetabilă

Nealterată, undeva în partea nordică a verbului AFI

Între nepuință și credință

Asta sunt: OM

Din punct de vedere al arborilor

Eu nu sunt decât îmbrățișarea care i-a scutrit

Le-am donat trenchiarile setos de

viață verde.

Eu trebuia să fiu altfel:

Unică și irepetabilă

Din punct de vedere al oricui,

Nealterată, undeva în partea nordică a verbului AFI

n-am fost decât EU

O zi cât aș vrea să fiu

din punct de vedere al Lui

Unică și irepetabilă

Aș vrea să măsoz timpul în primăveri,

Când eu însămi nu voi mai fi

decât pământ.

Când mă vor dura florile

Mut și orb, voi jindui

sămânța primăverii.

Non sens

Nu m-aș fi gândit niciodată
c-aș putea fi altfel.

Măcinată de îndoieli

Așa cum sunt.

Aș fi putut fi foarte bine

o foaie de caiet

sau orice altceva

Am fost om.

Să fi fost un arbore,

pe care cerul și-ar fi odihnit constelațiile.

Nu m-aș fi gândit niciodată

c-aș putea fi altfel.

Măcinată de îndoieli

Așa cum sunt.

Ana Maria

Dor

Dacă vei auzi vrodată în sufletul tău
pescărușii,
Spuno-le că te voi duce pe tărâmul mării,
la apus,
Când mările se dezbracă de soare,
Să la îmbrățizezi trupurile.

Dacă vei auzi vrodată în sufletul tău
pescărușii,
Spuno-le că te voi duce pe tărâmul mării,
la apus,
Când cerul se îmbracă de stelo
Să le săruți plocoapele,
Când florile își schimbă parfumul
Să le răscolești noctarul,
Când mările se dezvolsc de nori
Să le mângi siluetele,
Când pietrele se dezgolesc de apă
Să le săruți rânile.

Dacă vei auzi vrodată în sufletul tău
pescărușii,
Spuno-le că te voi duce pe tărâmul mării,
la apus,
Când totul se desprinde de lumină
Să stăpânești pasiunile nopții.

Dar eu nu aud niciodată în sufletul meu
pescărușii

Poveste între povești...

Ai săpat fântâni în suflete fragile
Din care să bea lumina vieții
Cei însetați de ea.

Ai deschis porțile albastre acelor
Care te-au lăsat să intri
În grădina viselor lor.

Ai hrănit cu roadele muntii tale,
Pe cei săraci și flămânzi
De fructe coapte.

Ai dăltuit în stâncile abrupte
Alte altor suflete, figuri însufletite
De picurii sufletului tău.

Și din câte povești ai inventat
Ea sunt una dintre ele
Dar cea mai frumoasă ești tu,
Profesore, poveste între povești.

Zbor continuu

Când cercul strâmt al existenței tale
Te-oprește să respiri clipa ce-abundă,

Când marea ta de vise arzătoare
Nu poate îneca himerele din umbră,

Când ochii tăi orbiți de-atâta beznă
Tânjesc după-a luminii rază sfântă,

Atunci tu caută să-ți schimbi cercul
și-ncearcă să gândești altfel,

Atunci tu luptă să destitui
Banalul de pe soclul lui de fier,

Atunci tu iartă-te și-nvață
În zbor continuu să ronaști spre cor.

Căci azi...

Pustiul din mine, din noi...
Nu-a îmbogățit rătăcirea
Căci azi e mai dulce păcatul
Și mai amară iubirea.

Snobismul ce crește în noi
Nu-a încununat decăderea
Căci azi mai frumos e non-sensul
Și mai urâtă gândirea.

Morbidul prezent din mine, din noi...
Nu-a dăruit amăgirea
Căci azi mai aproape-i noroiul
Și mai departe, lumina.

Suzana

Comin Thro' the Rye

Robert Burns

O, Jenny's a' weel, poor body,
Jenny's seldom dry;
She draight a' her petticoatie,
Comin thro' the rye!

Comin thro' the rye, poor body,
Comin thro' the rye,
She draight a' her petticoatie,
Comin thro' the rye!

Gin a body meet a body
Comin thro' the rye,
Gin a body kiss a body,
Need a body cry?

Gin a body meet a body
Comin thro' the glen,
Gin a body kiss a body,
Need the warl' ken?

Gin a body meet a body
Comin thro' the grain;
Gin a body kiss a body,
The thing's a body's ain.

The Cather in the Rye

J.D. Salinger

Maybe if I hadn't read this book as a teenager for my English class, now it would have been much difficult to understand Holden Caulfield.

Although I must confess that I've discovered new catching ideas when I re-read the book these days in order to refresh my memory about it, still the first reading of it was the most valuable for me. This may be due to the fact that, on one hand, when I was in high school I read the book in English and, on the other hand, because I felt that, at that moment, I was a bit misfit, myself.

The book covers four days of Holden Caulfield's life, four days before his winter holiday, when he decides to leave the Pencey Prep, as he was "kicked out" anyway.

I'm not going to present you a real review of the book and I'm afraid I'll spoil the very sense of the story, but I'll try to point out some of Holden's ideas about life, school, reading, etc; ideas that impressed me the most and which coincided with my ideas.

I like Holden's rejection of phoniness, he is completely against it. He went as far as to quit one of the schools he attended, mostly because he was surrounded by phonies and the headmaster there was the phoniest person he had ever met.

In school he is very good at English. He likes to read a lot and he imagines that it would be nice if one could have the chance after reading a good book to be the friend of the author and to phone him.

Although he is seventeen years old and you might think of him as a bit immature, I believe at a certain level he is quite an adult. He loves his family, especially his mother and his sister, Phoebe. He suffered a lot when he lost his brother Allie, who died of leukemia. He doesn't have a high opinion about himself, he sees himself as the black sheep of the family.

Holden is very bonded to his sister Phoebe. During a discussion with her, he names the thing he would like to do all day long. It's something very surprising and protective, you'll see.

He also receives a very moralizing pleading about what education and school should mean to him, as the path to discover his potential.

There are many things I would like to tell you about Holden, for example, what he thinks about girls, about movies, about money, about schools like Yale or Princeton, about religion and so on, but it's not ok, you have to meet Holden yourself, to know him personally.

I would like, in the end, to quote something from the book, as I like quotations a lot:

"The mark of the immature man is that he wants to die nobly for a cause, while the mark of the mature man is that he wants to live humbly for one" (Wilhelm Stekel).

Julia

Bătrânul Crăciun

De „Crăciun”, Biserica Ortodoxă prăznuiește „Nașterea Domnului”, sărbătoare a cărei importanță nu mai are nevoie de nicio subliniere, taina „Înrupării” având un rol central în creștinism sub toate aspectele (doctrinar și liturgic). Ne puteam întreba însă cum se face că sărbătoarea religioasă a „Nașterii” ne este cunoscută drept sărbătoarea „Crăciunului”; cu alte cuvinte, ce legătură există între o sărbătoare riguros încadrată religios și numele de „Crăciun”, sau expresia „Moș Crăciun”, în condițiile în care acest nume nu se regăsește în revelația creștină (Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție), spre deosebire, de pildă, de „Moș Nicolae”, cunoscut ca sfânt în tradiția creștină?

„Crăciun” sau „Bătrânul Crăciun” este invocat în „colinde” (cântări cu un caracter ritualic prin care se răspândește „Vestea cea Bună”, vestea Nașterii Fiului lui Dumnezeu), dar îl întâlnim și în folclor, deși acest lucru este mai puțin cunoscut, (unde este numit „regele păstorilor”, „regele roșmanilor” sau se spune că a domnit peste „uriași”). De reținut că aceste „colinde” sunt puternic înrădăcinate în viața ortodoxă românească, fără însă a izvorî din tradiția creștină propriu-zisă, având un caracter „popular”, de „folclor”.

În acest context, devine corect să presupunem că atât colindele, cu tot ritualul interpretării lor, cât și personajul „Crăciun” (pe care îl găsim în colinde și în folclor), au o origine anterioară tradiției creștine, putând fi elemente care au aparținut tradiției pe care a avut-o poporul nostru înainte de a primi și a-și însuși tradiția creștin-ortodoxă, elemente pe care poporul le-a păstrat și care au fost adaptate la noua tradiție. Remarcăm că există o întrepătrundere perfectă între sărbătoarea populară a Crăciunului și sărbătoarea religioasă a Nașterii, ceea ce înseamnă că adaptarea acestor elemente pre-creștine la creștinism s-a făcut într-un mod organic, și nu artificial, fiind probabil opera elitelor spirituale ale celor două tradiții, pe baza unor corespondențe reale.

Etimologic, „crăciun” vine de la latinescul *creatione*, astfel că face trimitere la „veac”, la „eon”, la timp; cum personajul cu acest nume este arătat în tradiția românească ca „Bătrân”, „Moș”, corespondentul lui în tradițiile antichității greco-romane nu poate fi altul decât Cronos (la romani), zeul timpului, al veacurilor, sau Saturn (la greci), înfățișat și el ca „bătrân” Saturnus Senex. Așadar „Bătrânul Crăciun” din tradiția românească pare a fi identic cu zeul roman Saturn, expresia consacrată pentru acest zeu, Saturnus Senex, fiind traducerea exactă a expresiei românești. Autorul latin Macrobius folosește expresia „Saturnus a satu dicitur”, care și ea se regăsește în tradiția populară în expresia „Crăciun sătului”.

Odată ce am conchis că acest personaj din tradiția românească, numit „Bătrânul Crăciun”, corespunde în tradiția greco-romană zeului Cronos sau Saturn, trebuie lămurit locul pe care el îl avea în tradiția pre-creștină a popoului nostru, care nu este alta decât tradiția dacică, iar acest lucru îl putem face pe baza mărturiilor autorilor antici. Astfel, istoricul Mnaseas din Patre spune că „geții îl adoră pe Saturn pe care îl numesc Zalmoxis”; Diogen Laertius arată că „Geții îl numesc pe Saturn Zalmoxis; Hesychius precizează că „Zalmoxis este Kronos”.

Analizând compunerea numelui Zalmoxis, dacă eliminăm sufixul grecesc *is*, rămâne *Zal-mox*, adică Zeul Moș, Zeul Bătrân, Saturnus Senex sau Bătrânul Crăciun. Vorbim, așadar, despre numele aceluiași zeu în trei tradiții diferite: Zalmoxe în tradiția dacică, Saturn în tradiția romană și Crăciun în tradiția românească. Mai mult decât atât, antichitatea greco-romană îl considera pe Saturn drept zeul prin excelență al dacilor, el fiind numit Zeus Dakje și Dokjus filius Coeli (Pliniu). Iar dacii îl numeau pe Zalmoxis „Zeul nostru și Regele nostru” (Platon, Charmides, 5). Deci absolut firesc în folclorul românesc „Bătrânul Crăciun” este numit „regele românilor” (sau al „roșmanilor” și „blajinilor”).

Ce legătură există însă între zeul Saturn al tradițiilor antichității și nașterea Mântuitorului? Trebuie spus că ideea mesianică nu este proprie tradiției mozaice, ci era răspândită difuz în toată lumea antică. Sub forma profețiilor Sibilei din Cumae, antichitatea greco-romană cunoștea străvechea tradiție a venirii unui Mântuitor ceresc, menită să pună capăt „vârstei de fier” și să restaureze „vârsta de aur”, vârsta primordială, iar această doctrină a fost „reactualizată” de Virgiliu în Egloga IV, când, în termeni aproape identici cu aceia ai profetului Isaia, vestea nașterea din Fecioară, care va readuce pe pământ „domnia lui Saturn” (*jam redit et Virgo, redeunt Saturnia regna*). Căci Saturn era în tradițiile greco-romane regentul vârstei de aur, al epocii edenice a omenirii, revelatorul tradiției primordiale.

Concluzionând, putem spune că Mântuitorul se naște „de Crăciun”, pentru că prin Întruparea sa, ca „noul Adam”, născut din Fecioară, neatins de păcatul original, a restaurat într-o primă etapă „vârsta de aur”, perioada originală, edenică, atât cât să ia asupra sa păcatele lumii, ca „fiul al durerii”, ca să le răscumpere. Însă, potrivit doctrinei parusiei, urmează cea de a doua venire a Fiului Omului, în glorie, în toată slava Sa, când va pune capăt acestui veac trecător, va deschide veacul cel nestrăicios („Și am văzut cer nou și pământ nou. Căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut” – Apocalipsa, cap. 21, 1) și va restaura, cu alte cuvinte, „vârsta de aur”, Saturnia regna, domnia Bătrânului Crăciun.

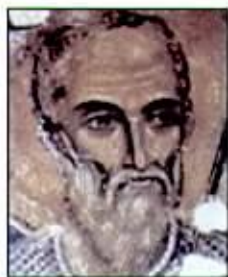
Vasile Lovinescu - „Dacia Hiperboreană”

„O icoana crestina pe Columna Traiana”

Denis

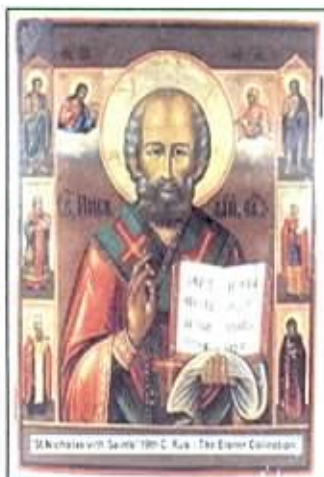
de pe Muntele Omu, numită în popor Stanca Omu și de la care s-a dat numele muntelui. Densușianu, în Dacia preistorică, vorbește despre ea și arată șș poza spunând că îl reprezintă pe Zalmox

Sfântul Nicolae - legendele moșului

Povestea lui Moș Crăciun începe cu Moș Nicolae, care s-a născut în secolul al 3-lea în satul Patara, la nord de Bethleem. La acea vreme, regiunea era grecească, în prezent fiind coasta de sud a Turciei. Înstăriții părinți ai lui Nicolae, care l-au crescut pentru a fi un creștin devotat, au murit din cauza unei epidemii când Nicolae era încă tânăr. Ascultând cuvintele lui Iisus, Nicolae și-a folosit toată moștenirea în scopuri umanitare, ajutându-i pe cei nevoiași și suferinzi. Și-a dedicat întreaga viață lui Dumnezeu și a fost uns episcop de Myra când era încă tânăr. El a devenit cunoscut pentru generozitatea sa, pentru dragostea ce le-o purta copiilor și ca protector al marinarilor și corăbiilor.

Sub împăratul roman Diocetian, care a persecutat creștinii fără milă, Nicolae a suferit pentru credința sa, fiind exilat și încarcerat. Închisorile erau pline de preoți, diaconi și episcopi, nemaifiind loc pentru adevărații criminali. După eliberare Nicolae s-a alăturat Consiliului de la Niceea în 325 d.H.. A murit la 6 Decembrie 343 în Myra și a fost înmormântat în catedrala bisericii sale, unde se spune că moaștele sale emană un miros dulceag și au dus la formarea unei substanțe lichide, despre care se spunea că are puteri tămăduitoare, ajutând astfel la adâncirea credinței în Nicolae. Aniversarea morții sale a devenit zi de sărbătoare, respectiv Ziua Sfântului Nicolae.

De-a lungul secolelor au apărut povești și legende despre viața și binefacerile Sfântului Nicolae. Toate acestea au ajutat la înțelegerea caracterului extraordinar al acestuia și a faptului că a fost atât de mult îndrăgit și considerat protector al celor neajutorați și neputincioși.

sursa: www.stnicholascenter.org

În România, Sfântul Nicolae, cunoscut ca Moș Nicolae, vine în fiecare an, în noaptea de 5 spre 6 Decembrie, cu daruri atât pentru copii, cât și pentru adulți. În seara zilei de 5 Decembrie, ghetele și cizmele sunt curățate, lustruite și puse la ușă în casă fiecărui român. Moș Nicolae are grijă de fiecare membru al familiei și el pune câte un cadou mic (în general dulciuri sau fructe) în ghetele sau cizmele fiecăruia. În unele părți ale țării, Moșul aduce și crenguțe argintii (crenguțe subțiri ce se dau cu un strat de bronz) odată cu darurile. Copiii neascultători sunt avertizați de părinți că vor primi doar crenguțele dacă nu sunt cuminiți (de aici și asocierea dintre băț și Sfântul Nicolae, folosit la cumițirea obraznicilor). Obiceiul acesta, al venirii lui Moș Nicolae, este foarte vechi la români și este unul dintre cele mai importante sărbători ale anului, în special pentru copii.

Mihaela

Anul ce vine să vă fie lumină în suflet, iubire în inimă și zâmbet în privire!!!!

SING
SCOALA
NATIONALĂ DE GREFIERI
In serviciul justitiei!

Bdul Regina Elisabeta, nr.53,
Sector 5, București
Telefon 0040-21-310.34.80
Fax 0040-21-310.32.47
www.grefier.ro
E-mail: grefieri@just.ro

Colectiv de redacție: Raluca & Lavinia, Ionuț, Mihai, Alina².,
Simona, Iulia, Constantin, Ana Maria², Florentina, Laura, Suzana,
Mihaela.
C.T.C. și avizare: Tania Bădin
Tipografie: S.N.G.

